

νῆς τὸ ἐμελώδει ὁμοία μὲ τοὺς Νομεῖς εἰς τὰ Ὄρη καὶ τοὺς Δρυμούς.

Εἰς τὰ τοιαῦτα Μελικὰ Ποιήματα ἠμποροῦσι νὰ ταχθῶσιν ἔτι καὶ ὅσα Προτρεπτικὰ καὶ Παρακλευστικὰ ἐσυνήθιζον οἱ Παλαιοὶ εἰς τινὰ Ἔργων, ὅν τὰ Ἐπιμύλια, τὰ Πιτισικά, τὰ Ἐρετικά, τὰ Ἀντλητικά, καὶ πάντα τὰ τοιουτοτρόπα ἐκ τῶν ὁποίων τὰ μὲν Ἐπιμύλια ἐλέγοντο καὶ Ἴμαῖοι, καὶ Μυλωθρικά Ἄσματα, καὶ τὰ ἐμελώδου εἰς τοὺς Ἀλέτους, ὅταν ἐγύριζον τοὺς Μύλους, τοὺς ὁποίους τὸ πάλαι αἱ Γυναῖκες ἐγύριζον, καὶ ἤλεθον τὸν Σίτου, συναρμόζουσαι κατὰ τὸ Γύρισμα καὶ τὸ Μέλος· καὶ ἑαυτὰς προτρέπουσαι εἰς τὸ Ἔργον, ὡς πρὸς τὸν Μύλον ὁποῖον τὸν λόγον, καὶ ἔλεγον ἔδουσαι·

» Ἄλει, Μύλα, ἄλει

» Καὶ γὰρ Πιττακὸς ἀλεῖ

» Μεγάλας Μιτυλήνας βασιλεύων. κτ.

Τὰ δὲ Πιτισικά ἐσυνήθιζοντο, ὅταν ἐκοπάνιζον τὴν Πιτσάνην, ἢ ἄλλο τι εἶδος ἀπὸ τὰ λεγόμενα Κοπτά, καὶ ἐσυμφώνουν τὰ Κτυπήματα μὲ τὸν Ῥυθμὸν, καὶ τὴν Ἀρμονίαν τοῦ Μέλους. Τὰ Ἐρετικά μετεχειρίζοντο οἱ Κωπηλάται, προτρεπόμενοι εἰς τὴν Κωπηλασίαν, καὶ ἐσυμφώνουν εἰς ἓνα Ῥυθμὸν τὸ Μέλος καὶ τὴν Κωπηλασίαν, καὶ ἐφύλαττον κοινῇ Συνθήκην εἰς τὰ Ἔργων. Τὰ Ἀντλητικά ἦσαν Ἄσματα τῶν Κηπουρῶν, καὶ ἄλλων Ὑδατηγῶν, εἰς τὰς Ἐξαυτλήσεις τοῦ Ὑδατος ἀπὸ τὰ Φρέατα. Ὅμοίως ἐμελώδου καὶ οἱ Θερισαὶ Ὠδὴν, ἣτις ἐλέγετο Λυτιέρσης ἀπὸ τινος παλαιοῦ Λυτιέρσου Λυδῶς, εὐδοκίμου γενομένου εἰς τὸν Θερισμὸν, ὡς ἄλλαχού θίλει δηλωθῆ περὶ αὐτοῦ πλατύτερον. Καὶ αἱ Ὑφάντριαι προσέτι εἶχον ἐδικήν των Ὠδὴν Ἐλινου λεγομένην. Καὶ εἰς τὰ Κουνίσματα τῶν Παιδῶν των αἱ Γυναῖκες μετεχει-

ρίζοντο οἰκείας Ὠδῆς κατὰ τὸ Ἔργον· καὶ ἔτι καὶ αἱ Κόραι εἰς τὰ Κουνίσματά των μετεχειρίζοντο Ὠδὴν τινα εἰς τὴν Ἡριγόνην ποιημένην, καὶ ἄλλας, καθὼς καὶ ἤδη αἱ Γυναῖκες καὶ Παρθένοι εἰς πολλοὺς Τόπους κουνίζόμεναι ἐπάνω εἰς τινὰς κρεμασὰς, καὶ περιφερομένας Μηχανὰς, συνηθίζόμενας κατὰ τὰς Ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ἢ εἰς Σχοινία κρεμασὰ ἀπὸ Ὑψος, συνηθίζόμενα εἰς τὰς Ἐξοχὰς, καὶ τὰς εὐθυμητικὰς Συνελεύσεις των, ἀρμόζουσαι Ἄσματα τινα σύμφωνα μὲ τὴν Φορὰν τῆς Μηχανῆς, ἢ μὲ τὸ Τάραγμα τῆς Κούνης.

Προσέτι εἰς τὴν Τάξιν τῶν τοιουτοτρόπων Ἀσματικῶν Ποιημάτων ἀνήκουσι καὶ ἐκεῖνα τὰ Συσηματικά Ποιήματα, τὰ διαλαμβάνοντα Κανόνας τινὰς Γραμματικούς, ἢ περὶ τῆς ἐορταζομένης Ἡμέρας ἐκάστου τῶν Ἀγίων, ἢ περὶ Ἀρτίων, καὶ περιπτασιμῶν Μηνῶν· ἢ περὶ Εὐρέσεως τῆς Ἡμέρας τῆς νέας Σελήνης, ἢ περὶ τινος ἄλλου τοιούτου, τὰ ὅποια τινὲς τῶν καθ' ἡμᾶς Ποιητῶν διὰ πρόχειρον Ἐνθύμησιν ἐσύνθεσαν εἰς συχνὰ τινα Συσηματα μὲ Ἰαμβικὸν Μέτρον, ἢ μὲ Πολιτικούς Στίχους, ἢ κατὰ τὸν τρόπον τῶν Τροπαρίων, μὲ Μέλος τινος ἀπὸ τοῦ πλέον συνήθεις Προλόγους.

Ὁρχήσεις τῆς Λυρικῆς Ποιήσεως.

Καὶ εἶδη μὲν τῆς Λυρικῆς Ποιήσεως τοσαῦτα ἦσαν κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, καὶ ἔτι περισσώτερα, ὡς ὁ Ἀθηναῖος πολυλαχοῦ εἰς τοὺς Δειπνοσοφιστὰς του, καὶ ὁ Πολυδεύκης εἰς τὸ τέταρτον τοῦ Ὀνομαστικοῦ, καὶ ἄλλοι τῶν παλαιῶν Συγγραφέων μνημονεύουσι τὰς Ὀνομασίας των. Ὁρχήσεις δὲ αὐτῆς τῆς Ποιήσεως ἐξαίρετως ἦσαν τρεῖς, ἡ Πυρρίχη, ἡ Γυμνοπαιδική, καὶ ἡ Ὑπορχηματικὴ, εἰς τὰς ὁποίας αἱ Χοροὶ ἐγίνοντο μὲ Ὠδῆς διὰ Λόγου, ἠρμωσμένας εἰς τὴν Λύραν καὶ εἰς ἄλλα Μουσικὰ